

Aabitsaga ahistajad

Võitlus seksuaalse ahistamisega on Ühendriikides kohati muutumas tsirkuseks.

Põhja-Karoliina osariigis tembeldati "ahistajaks" kuueaastane poiss Johnatan, kes klassiõele põsemusi andis. Tüdruk ise ei teinud väljagi, kuid õpetaja tõstis kära. Karistuseks keelati poisil pärastlõunal klassiõhtule tulek. Kui Johnatanilt küsiti, miks ta seda tegi, vastas ta siiralt, et tüdruk, kes musi sai, on hea sõber ja ta ise palus seda.

Mõni päev hiljem kordus sama stsenaarium New Yorgis. Siin oli kurjategija seitsmeaastane ja tõmbas lisaks musile klassiõe pluusilt ka nõöbi eest. Karistus: nädal aega koolikeeldu. Pärast ajakirjanduses tõusnud kära karistus küll tühistati ning toimunud "kuritegu" kustutati ka poisi isiklikult ankeedilt, kus see tulevikus võinuks saada head iseloomustust takistavaks asjaluks.

Õpetajad on segaduses

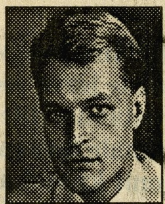
Mitmed psühholoogid on koolimeistrite sellist käitumist nimetanud patoloogiliseks. Mida teavad kuue- kuni seitsmeaastased seksist, rääkimata seksuaalsest ahistamisest? Kui ajakirjanikearmee seda kaamerate ja *flash*-lampide välkudes poistelt küsis, kehtis üks õlgu ja teine pistis nõutusest jooksu. Karistuse määranud õpetajad on jäänud aga enda juurde: koolis on ebamoraalne käitumine lubamatu ja miks mitte nimetada asju kohe maast madalast õigete nimedega.

Lastepsühhiaater Robert Coles märgeb ajalehes The New York Times toimunu tagamaid analüüsides, et niisugustest intsidentidest on ta ka varem kuulnud. Sageli on õpetajad kõlavate süüdistustega välja tulnud seepärast, et ei julge last kohapeal otseselt karistada (vanemad võivad kohtusse kaevata!). Teiseks püüavad tänased Ameerika koolimeistrid end ajaga sammu pidavatena näidata, varjates end kümnete kursustel pähetaotud terminite taga.

Pole haruldane, et õpilaste omavahelisse nagelemisse sekkunud õpetajad süüdistavad osalisi "emotsionaalsete pingeväljade" loomises või kannatanu "minale" korvamatute "vaimsete vigastuste" tekitamises. "Kõrgelennulised loengud jäävad alla-meetri-meestele arusaamatuteks. Nende jaoks on mõistetavad ikka need vanad head hea-halva, lubatu-keelatu, õige-vale printsiibid," märgib Coles.

New York

Neeme Raud

Psühhiaatri arvates on kõige elementaarsema moraali ja käitumiskoodeksi selgitamine noortele ameeriklastele raske kui kunagi varem. Sel lihtsal põhjusel, et paljud täiskasvanud ei oska ka ise kindlalt õige-vale vahet teha. Täna Ameerika kultuur põhineb suures osas seksil ja agressioonil, mis tuuakse koju kätte filmide, teleri, interneti ja ka teatriks muutunud poliitika kaudu. Lapsed on sunnitud nähtut-kuuldut sageli omapäi lahti mõtestama, sest vanematel ei ole nende jaoks piisavalt aega.

Õpetajad, kes peavad ühe jalaga lapsepõlves, teisega täiskasvanute maailmas olevaid mürsikuid suunama, on segaduses: millist terminoloogiat valida, kuidas vältida konflikte vanematega, kes oma võsukeste harimise on nende õlule lükanud, seades samas kindlad mängureeglid – ei mingit füüsilist ja karmisõnalist karistamist!

Poliitiline korrektsus

Kriisi on süvendanud ka kõige selle koolidest väljapraakimine, mis võib "ahistada" lapsi kultuuriliselt, religioosselt, suguliselt. Ei mingit usuõpetust! Maailma ajaloo õpetamisel peab olema rõhuasetus võrdselt nii Euroopa, Aafrika, Aasia kui ka teistel kultuuridel. See, et USA poliitiline põhialus pärineb Euroopast, ei loe! Siin seal ajakirjanduses on murelikud lapsevanemad nimetanud "ahistavaks" ka kodanikuõpetust – miks peavad lapsed riigilipu ees kummardama?

Mis sellesse "jumala ja kodumaata" kooli siis alles on jäänud, küsib psühhiaater Coles. Vastus: rebimine paremate hinnete pärast, tervislike eluviiside propageerimine (rasvata toit ja veel kord rasvata toit!) ning psühholoogiaalaste teadmiste pähetagumine juba algkoolis. Viimase parimaks näiteks ongi kuueaastasele õpetaja poolt peetud loeng seksuaalsest ahistamisest.

"Varsti räägivad küllap juba teise klassi õpilased oma mina "terviklikkusest" ja pühadusest," arvab Coles. Psühhiaatrina on tal õpetajatele muud nõu anda: tulge kõrgetelt poliitilise korrektsuse mägedelt maa peale tagasi!